

UPRZEJMIE DONOSZE...

Występując na łamach „Pogranicza” z konkursem na KABLA ROKU, mieliśmy początkowo niejakie obiekcje. Teraz już ich nie mamy. Przynajmniej ja nie mam. A wynika to z wprowadzenia w naszym kraju zinstytucjonalizowanego łajdactwa, jakim niewątpliwie jest donoszenie, choćby nawet związane z fiskusem i prymitywnie tłumaczone względami dobra narodu i państwa.

Oczywiście, wśród ogromnej ilości rozmaitych zawodów trafiają się również i takie, które nie cieszą się powszechnym szacunkiem, mimo że są niezbędne, jak np. profesja kata czy rakażca. Kapuś natomiast kojarzy mi się ze szpiegiem — obaj udają kogoś całkiem innego, niż są w rzeczywistości, z tym, że szpieg działa przynajmniej na szkodę obcego państwa a kapuś — ten kabluje swoich.

W niektórych krajach byłego bloku wschodniego postanowiono ujawnić dane obywateli, wysługujących się tamtejszym służbom bezpieczeństwa. U nas nikt ani słyszeć o tym nie chce. W społeczeństwie panuje w związku z tym przekonanie, że w razie odtaśnienia rodzimych konfidentów bezpieki, dzisiejszy Urząd Ochrony Państwa zostałby z dnia na dzień głuchy i ślepy, a poza tym wstydzić by się musiało wielu obywateli, których nikt o takie paskudztwo nie podejrzewał...

Aktualnie więc jesteśmy na naszej polskiej drodze w tej kwestii a zalegalizowanie kablowania dodatkowo wzmocniono obietnicą finansowej nagrody dla kapusiów skutecznych i efektywnych. Kwota wypłacanych srebrników zależeć ma bodajże od wartości zakapowanego przestępstwa, czy coś takiego.

Będąc we Francji, usłyszałem rozmowę dwóch farmerów, z niejakim zgorznięciem opowiadających sobie jak to ich sąsiadowi udało się znacznie zaniżyć podatek. — No dobrze — chciałem wiedzieć — czy nikt nie doniesie o tym fakcie do kompetentnych władz?

— Doniesie? — usłyszałem. — A po co? Od wykrywania takich rzeczy są kompetentni urzędnicy, a my po to płacimy podatki, aby ci panowie wykrywali wszelkie malwersacje bez donosów. W końcu za to biorą pieniądze. Każdy powinien robić jak najlepiej to, z czego się utrzymuje.

I to chyba wyjaśnia wszystko. Ale nie w Polsce. Tu cała armia świeżo powołanych kontrolerów podatkowych musi posiadać wsparcie trzydziestu paru milionów donosicieli — gdyby wszyscy chcieli się tym zajmować.

Jak podały niedawno „Nowiny”, na piętnaście napisanych do władz donosów, aż trzynaście było anonimowych. A motywem ich napisania przeważnie była zawiść. Tak więc trudno dziś powiedzieć czym skończy się ogólne kapowanie. Na razie znakomite pole do popisu znalazły szuje i kanalie.

No, ale dość biadolenia. Również i ja chciałbym coś zdziałać na niwie płatnego donosicielstwa, nie wiem jednak czy się załapię. Otóż swego czasu moja znajoma, korzystając z nieobecności męża, odbyła szereg tak zwanych pozamałżeńskich stosunków z gachem, którego sobie przygruchała. Nie byłoby w tym nic dziwnego, gdyby nie pewien szkopol: przyjęła ona mianowicie od rzeczonoego gacha kilka dość kosztownych upominków. I w tym miejscu, trawestując słowa popularnej niegdys piosenki, *ciagle sobie zadaje pytanie: czy to już kurestwo, czy jeszcze kochanie?* No właśnie. Jeśli w grę wchodzi to pierwsze, wówczas będę mógł otrzymać dwadzieścia procent srebrników od ogólnej wartości upominków.

Proszę więc o rozstrzygnięcie problemu w kwestii moralnej. Sądzę, że nie będzie to trudne, ponieważ moralisci latoś obrodzili nadzwyczaj.

JACEK WINNICKI

Czytajcie:

- *Wojewoda wznosi toast za kulturę* (str. 2)
- *„Upartyjnieni” piwosze* (str. 3)
- *Lepiej z mądrym zgubić...* (str. 4)
- *O jarosławskiej hali targowej* (str. 5)
- *„HOT RADIO” — Przemyśl* (str. 5)
- *Rozpoczyna się piłkarski sezon* (str. 6)

Ich rodowodem — Sierpień 1980

Ludzie, otwórzcie oczy...

— Amatorszczyzna rządzi krajem i prowadzi nas do nędzy i głodu! — to tylko jedna z całego arsenału bardzo gorzkich w wymowie i radykalnych ocen obecnej sytuacji społeczno-gospodarczej kraju, z którym zapoznałem się 6 bm. w trakcie II Konferencji Programowo-Wyborczej NSZZ „Solidarność '80” Regionu Południowo-Wschodniego w Przemyślu. Zebrani (38 delegatów) w zdecydowanie krytycznym tonie ocenili to wszystko, co dzieje się wokół nas w ostatnich trzech latach. Chwilami miałem wrażenie, że jest lato... 1980 roku i rodzą się pamiętne postulaty, z których tak wiele po dzień dzisiejszy jest wciąż aktualnych. Za wiele. Oto niektóre fragmenty dyskusji w sali Domu Kultury Kolejarza.

— Jesteśmy wierni ideałom Sierpnia, wyrosliśmy z krwi robotników, którzy ginęli za naszą sprawę (...). Na naszych plecach doszli do władzy ludzie, którym zdecydowanie trzeba powiedzieć „wysiadka!” z funkcji reprezentantów klasy robotniczej!

— Będziemy opozycją dla rządu, który — kontynuując politykę poprzedników — wiedzie kraj ku przepaści...

— Mamy już trzeci „nasz” rząd i dorobiliśmy się 45-procentowej recesji, nędzy, bezrobocia i głodu, który realnie zagraża coraz większej liczbie rodzin!

— Nie wiem, czy nie jest wręcz konieczny kolejny wybuch społeczny, aby powstrzymać dalszą ruinę kraju,

w którym rządzą mafie, a „na górze” nie liczy się naród i jego przyszłość, lecz stolki, intratne posady i wielkie kariery, zaś prezydent i parlament wzbudzają coraz częściej kpiny (...). Strajk przestał być skuteczną metodą, bo strajkującymi nikt już się nie przejmuje...

— Szokujące jest, że dotychczasowa opozycja i związki zawodowe poszły na pełną współpracę z rządem, poklaskują mu i zachowują postawy ugodowe — zapominając o co walczyliśmy i komu, związkowcy, mieliśmy służyć.

— „Na górze” trwają przepychanki, walka o to kto ile stolków chapnie, a u nas — „na dole” wszystko się wali i popada w ruinę (...) ludzie, którzy dzięki nam doszli do władzy zupełnie zatracili już poczucie odpowiedzialności za kraj i przyszłość narodu.

— W Magdalence i przy „okrągłym stole” rzucono na szalę nasze ideały z Sierpnia 1980 roku, zacierając świadomość społeczną; społeczeństwo jest zdezorientowane i nie wie, jaka jest różnica między nami, a „okrągłostolowym” związkiem „Solidarność”...

— Potrzebny nam w kraju ład, porządek i uczciwość — żądamy sprawiedliwości i uczciwości, a nie sytuacji, w której wszystko jest towarem, a człowiek tylko przedmiotem...

— Czy ktoś z nas, gdy budowailiśmy „Solidarność”, przewidywał wówczas, że tworzymy kajdany dla swoich dzieci, które nie mają dziś przed sobą żadnych perspektyw?!

— Łatwo i bezkrytycznie przyjęto programy MFW i Banku Światowego, które uniemożliwiają Polsce jakkolwiek rozwój gospodarczy; w berlińskim Instytucie Schillera powiedziano nam to wprost: — NIE MIEJCIE ŻŁUDZEŃ...

— Prawo musi być prawem, a sprawiedliwość sprawiedliwością.

— Gdzie ten rząd „fachowców” i „przełom!”, w którym np. współpracą z zagranicą rządzi człowiek, który do cna rozwalil budownictwo, sprowadzając poziom budowy mieszkań do... 1950 roku?! Przepraszam, ale nie mam zaufania...

— Wokół nas pełno niesprawiedliwości, brak troski o emerytów i rencistów pobierających głodowe świadczenia, narastająca frustracja pozbawionej przyszłości młodzieży (...), odbiera się ludziom to, czego nie potrafiła odebrać komunistyczna władza — prawo do bezpłatnej opieki lekarskiej i godność, wiarę w spokojną przyszłość...

— Musimy zmobilizować się i otworzyć narodowi oczy, aby zrozumiał, że został oszukany i nie dał się zepchnąć w przepaść, od której jesteśmy już dosłownie o krok!

— Kto nami rządzi, widzimy także na przykładzie lokalnego podwórka: „fachowcy” i pseudokomitety obywatelskie...

W programie działania związku na kolejną kadencję opowiedziano się

ciąg dalszy na str. 3

EL-JOT poleca

GLAZURĘ, TERAKOTĘ
(polską, hiszpańską, czeską)
oraz

- CERESIT (henkel) — najtańszy w województwie
- FUGI LIP (9 kolorów)
- KLEJ LATEX
- Magnetyczne drzwiczki podwannowe
- SYLIKONY
- Szpachlę wykończeniową (USA, LIP)
- Karnisze KAREO
- BOAZERIE
- Obicia kasetonowe na drzwi

UWAGA! Płytki na cele inwestycyjne
(bez podatku obrotowego)

ZAPRASZAMY w godz. 8—18
SOBOTY 8—13

PRZEMYŚL, ul. Mokra (boczna Opalińskiego),
ul. Franciszkańska 18 (w bramie naprzeciw restauracji
POLONIA) GW-380/4

Czytajcie:

- *Przemyski Zamek w służbie kultury* (str. 9)
- *Poselska lex-misja* (str. 9)
- *O problemach polskiej wsi i związku „Samobrona”* (str. 10)
- *Czytelnicy piszą...* (str. 11)

Ogłoszenia i reklama wewnątrz numeru — głównie na str. 7, 8, 12 i 13

Toast za kulturę

(w byłym „empiku„)

W czerwcu 1990 roku zakończył swój żywot Klub Międzynarodowej Prasy i Książki w Przemyślu. Śmierć tego skomuszonego 25-latkę (urodził się w 1965 roku jako jeden z pierwszych w Polsce) poczytana została jako wielkie osiągnięcie lokalnych sił reformatorskich, które objęły tym samym w posiadanie obszerny i znakomicie w centrum usytuowany poempikowski lokal, z myślą, by szerzyć w nim niczym nie ograniczoną, wolną kulturę i sztukę.

Jak to wyglądało w praktyce — każdy mógł się przekonać o sobie. W miejscu dawnej księgarni zaczęła działać nowa, prywatna (z długą przerwą na zmianę właściciela) i znacznie lepsza niż poprzednia. Natomiast klubokawiarnia (i czytelnia zarazem) klepała biedę jak za schyłkowych czasów komuny. Imprezami propagującymi wolną i odrodzoną kulturę zbyt często nie rozpoczynano przemysła, aż wreszcie czytelnia praktycznie zamknięta na cztery spusty. Wynikające z niewykorzystywania lokalu marnotrawstwo doprowadzało do niektórych mieszkań do szwajcarskiej pasji — stąd, z czasem, coraz więcej zaczęło się pojawiać rozmaitych protestów, skarg, żalów i prób domagających się, by wreszcie udostępniono to miejsce społeczeństwu. Obojętnie pod jakim szyldem.

Schedę po byłym empiku, przed blisko dwoma laty, przejęło Przemyskie Towarzystwo Kulturalne. Trzon towarzystwa tworzyli ludzie o niekwestionowanych zasługach, ludzie, którzy od lat samorzutnie, z powodzeniem, organizowali alternatywne do oficjalnego życia kulturalne i wy-

dawali własne pisma (np. wysoko ceniony „Strych Kulturalny”). W nowej sytuacji, po zejściu ze strychu na ziemię, bywało już różnie. Nieraz polityka przytłaczała kulturę, a zaniedbani i niemal zupełnie nie wykorzystywani lokal nie przydawał towarzysztwu prestiżu.

Pod koniec lutego br., opustoszała poempikowska czytelnia nagle się ożywiła. Obecność ekipy remontowej zdawała się wskazywać wyraźnie, iż czas marazmu i osobiwej kwarantanny dobiega, na szczęście, końca.

I rzeczywiście. 7 marca wojewoda przemyski, senator Jan Musiał, w obecności patrycjatu przemyskiego oraz ludzi kultury, władzy i biznesu wniósł toast za pomyślność nowej (?) placówki upowszechniania kultury. Podkreślił przy tym wyraźnie, iż propagowane w tym miejscu wartości nie będą w żaden sposób reglamentowane. Wierzyć trzeba, że tak właśnie będzie, mając zarazem nadzieję, iż kultura nie zostanie przytłoczona przez politykę i biznes.

Fuzja biznesu i kultury wydaje się być najlepszym i najrozsądniejszym rozwiązaniem na dzisiejsze czasy. Oczywiście przy zachowaniu odpowiednich proporcji, tak, by kultura nie była traktowana jak piąte koło u wozu. Na tym właśnie założeniu opiera się również koncepcja nowo otwartego kulturalnego przybytku. Lokal, użytkowany dotychczas niemal konspiracyjnie przez PTK, odremontowała i zagospodarowała firma „Bosz”. Jedno pomieszczenie spełnia teraz aż cztery role: salonu muzycznego, księgarni, kawiarni i czytelnia. Jak w telewizyjnej reklamie — salon, szampon i odżywka w jed-

nym. „Łosz end go!” podobno zdaje egzamin wyśmienicie. Miejsmy nadzieję, że „Bosz” zda również.

Miejsce po śp. empiku (nazwa ta nie została jeszcze wyrugowana z powszechnej świadomości) nie miało ostatnio dobrej prasy. Ponadto wielu przemysłań, widząc zamknięte mieszkania drzwi, zgrzytało ze złości zębami, domagając się udostępnienia tego lokalu społeczeństwu, bo w czasach gwałtownego ubożenia, potrzebne jest miejsce, gdzie można kulturalnie spędzić czas, poczytać prasę bez zbytniego uszczerbku dla niezasobnego portfela.

Jak zapowiedziano podczas uroczystej inauguracji, ta ostatnia funkcja nie została pogrzebana. Obok, przynoszących zysk: salonu muzycznego, księgarni i kawiarni — znalazło się miejsce również i na darmową czytelnia prasę. Ponadto działacze PTK mają też szerokie (choć na razie jeszcze niezbyt skonkretyzowane) plany organizowania wieczorów literackich, koncertów, spotkań, itp. Uzależnione jest to jednak w znacznym stopniu od uzyskiwanych przez firmę „Bosz” dochodów. Tak więc, w założeniu, biznes ma pracować na kulturę. Jest to coraz poważniejsza symbioza. Oby tylko się w pełni sprawdziła.

Jak funkcjonować będzie nowy (?) kulturalny przybytek — zobaczymy. Perturbacje z poempikowym lokalem były dotychczas wdzięcznym tematem do krytycznych artykułów na łamach „Pogranicza”. Niniejszy tekst zdecydowanie jednak różni się od poprzednich. Jest afirmujący i optymistyczny, choć może ten optymizm dawkomany jest nieco na kredyt. Ale niech będzie i tak. Na zakończenie zaś dodam tylko, iż pisanie krytycznych artykułów to dla pisarza duża frajda, ale w tym przypadku wolałbym w przyszłości nie mieć okazji do serwowania kolejnej porcji krytyki. Naprawdę.

ZDZISŁAW SZELIGA

Pusto, smutno, biednie

Przed laty, w okresie swego rozkwitu, POM w Birczy zatrudniał około 200 pracowników; rok temu, przed likwidacją — 60, dziś ledwie kilka osób, których obowiązkiem jest zlikwidować to co po zakładzie pozostało, wyrównać zaległości na rzecz skarbu państwa w wysokości 2 mld zł i pilnować resztek mienia przed rabunkiem.

Odwiedziny w zakładzie napełniają smutkiem tych, którzy pamiętają go sprzed lat; hale produkcyjne straszą pustką. Jak na razie nie ma nadziei, by znalazł się nabywca obiektu i jego urządzeń wycenionych na 11 mld zł. Nie chcą również kupować pomorskich mieszkań ich lokatorzy, bo i za co — w POM majątków się nie dorobili, a renty, emerytury i kuroniówki starczają ledwie na skromne utrzymanie.

ski

A kiedy u nas?

Przy Okręgowym Inspektoracie PIH w Rzeszowie działa od kilku tygodni sąd konsumencki. Ma on za zadanie polubownie rozstrzygnięcie konfliktów, jakie zdarzają się na styku konsument-sprzedawca, a dotyczących jakości towarów, reklamacji itp. Obecnie w tych sprawach nabywca może dochodzić swych racji jedynie w sądzie, co łączy się ze znacznymi kosztami i odwleka w czasie. Inicjatorami powołania sądu w Rzeszowie są: organizacja konsumencka, zrzeczenie kupieckie, niektóre spółdzielnie.

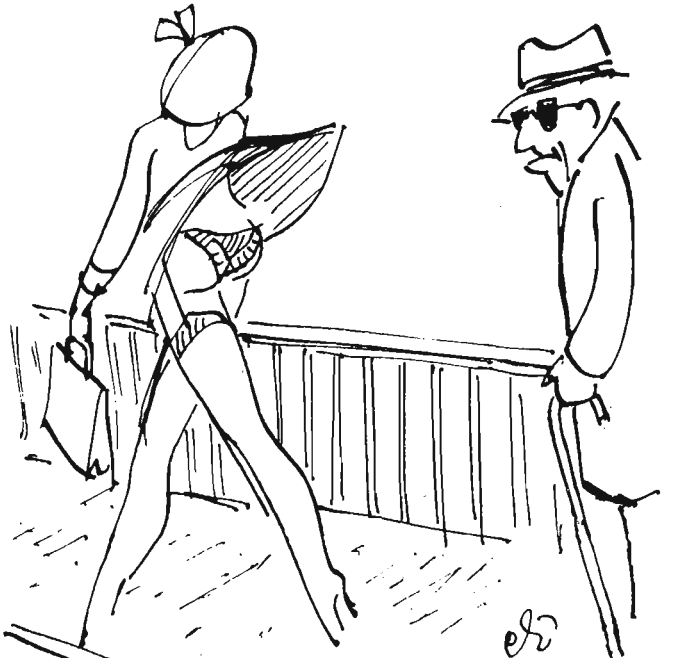
A w Przemyślu? Związek Konsumentów praktycznie nie działa, zrzeczenia kupców nie ma, a Cechowi Rzemiosł Różnych wystarczy sąd koleżeński. Przeprowadzone ostatnio przez przemyski inspektorat PIH rozmowy sondażowe w tej sprawie nie spotkały się z odzewem. Szkoda.

ski

Kapiszonowy pech

Ostatnio, dzięki jednemu z posłów, głośno w kraju wokół sprzedaży wyrobów pirotechnicznych;

(alb)

„Zachodni” wiatr na przemyskim moście.

Rys. EDWARD KMIĘCIK

PPUH „ASTECH” ZAKŁAD HANDLOWY

PRZEMYSŁ, Wybrzeże Kościuszki 70, tel/fax 21-06

oferuje na życzenie Państwa
SPRZĘT KOMPUTEROWY WRAZ Z PERYFERIAMI

(Soft-tronik, KT Technology, ROEM, Agapol, Optimus):

■ MATERIAŁY EKSPLOATACYJNE:

- dyskietki Verbatim
- papier komputerowy 10" i 15" od 1+0 do 1+3
- papier kserograficzny i papier do faxów
- laser-papier
- tasiemki barwiące do drukarek

■ OPROGRAMOWANIE LICENCJONOWANE m.in.:

- „Podatki 92” (Podatkowa Księga Przychodów i Rozchodów, amortyzacja, dowody wewnętrzne, rachunki i faktury, analizy, deklaracje podatkowe)
- System Finansowo-Księgowy
- Obsługa Gospodarki Materiałowej
- Kadry i Płace
- IBM PC sufler firmy „X Land”

■ ELEKTRONIKĘ:

- CB Radio ● kserokopiarki
- minikalkulatory ● telefony, centrale, faxy

MOŻLIWOŚĆ IMPORTU NA ZAMÓWIENIE

Dla stałych odbiorców,
podpisujących umowę,
atrakcyjne upusty.

GW-442/4

Ludzie, otwórzcie oczy...

ciąg dalszy ze str. 1

m.in. za: zahamowaniem dalszego spadku produkcji przemysłowej i rolnej (niższe kredyty, wykorzystanie rezerw); skuteczniejszą walką z bezrobociem (rozliczenie władz centralnych i lokalnych oraz dyrektorów przedsiębiorstw, wyeliminowanie z list zasilków kombinatorów); nasileniem działań antykorupcyjnych; powstrzymaniem dalszej sprzedaży majątku narodowego i ruin przedsiębiorstw (likwidacja popiwku, naliczanie dywidendy proporcjonalnie do wykonywanej aktualnie produkcji); wprowadzenie bonów prywatyzacyjnych rozdzielanych według stażu pracy — z zachowaniem odpowiedniej puli dla star-

tującej w dorosłe życie młodzieży; całkowitym zakazem importu towarów konsumpcyjnych produkowanych w kraju; traktowaniem człowieka jako podmiotu.

— Jesteśmy ponad przynależnościami, otwarci dla wszystkich, którym bliskie są ideały Sierpnia 1980 roku. Każdy z nas, indywidualnie, jest niczym dla władzy, która zmiecie nas. Gdy znajdziemy oparcie w zakładach pracy i umocnimy się organizacyjnie oraz finansowo, będziemy mieli „siłę przebicia” i wtedy zostaniemy „dostrzeżeni” przez władzę, której arogancji i niekompetencji mówimy „STOP” — w tych słowach zawiera się „jądro” zadań organizacyjnych

przyjętych przez uczestników konferencji. Dokończyła ona również wyobraźni nowych władz regionu, na którego czele stanął (dotąd tymczasowy jego przewodniczący) Stanisław Płatko oraz 16-osobowy zarząd. Wybrano również 10 delegatów na Krajową Konferencję „Solidarności '80”, która 22 bm. rozpocznie się w Katowicach. Jedenastym przedstawicielem z Przemyśla będzie dziennikarz „Pogranicza” — pisma, w którym ludzie wychowani na idealach Sierpnia 1980 roku będą zawsze mieli możliwość nieskrępowanego prezentowania swoich poglądów, bez względu na to czy się to komuś podoba, czy też nie.

ZDZISŁAW BESZ

Dwa spojrzenia na jarosławską halę targową

Zakład Usług Targowych PSS „Społem” w Jarosławiu, czyli mówiąc prościej — znana wszystkim hala targowa, stanowi na mapie gospodarczej miasta i rejonu pozycję znaczącą. Utarła się nawet opinia, że każdy przyjezdny musi niemal obowiązkowo „zaliczyć” ów popularny przybytek wszelakiego handlu i biznesu. W swej wieloletniej historii hala przysparzała miastu nie tylko zasłużonej sławy (żadne z ościennych miast nie ma podobnego obiektu), lecz i niemałych dochodów.

Nie inaczej jest i dziś, choć z dawnej świetności zostały już tylko wspomnienia, a obiekt wymaga remontu i modernizacji, jeśli zamierza sprostać obecnym „europejskim” przeciw aspiracjom. Tymczasem hala jaka jest — każdy widzi. Wyników finansowych przedsięwzięcia mogą się tylko domyślać, zwłaszcza po rozmowach z osobami wynajmującymi tu stoiska handlowe, tym bardziej, że JERZY SUBERLAK, kierownik zakładu, woli nie podejmować tego tematu.

W hali znajduje się 121 stoisk handlowych różnych branż, choć przeważają artykuły rolno-spożywcze i pochodzenia zagranicznego (owoce cytrusowe, napoje itp.). — Tu można zaopatrzyć się we wszystko, ubrać od stóp do głów — mówi J. Suberlak. Późniejsza wizja lokalna w hali potwierdza jego słowa. Poszczególne stoiska dzierżawione są na podstawie długoterminowych umów przez osoby fizyczne i jednostki gospodarki uspołecznionej, choć tych ostatnich jest tu zaledwie kilka. Zdaniem kierownika, sytuacja jest ustabilizowana i szansa na wynajęcie stoiska pojawia się jedynie w przypadku, gdy ktoś rezygnuje. Stawia to dysponenta hali, czyli PSS „Społem”, w sytuacji uprzywilejowanej, pozwalającej na dużą swobodę w ustalaniu opłat, tak przynajmniej twierdzą osoby, z którymi rozmawiałem.

Wynajmuje tu również pomieszczenia biurowe Urząd Statystyczny oraz Biuro Informacyjno-Reklamowe „ALEXANDRA”. Na przestrzeni lat wiele się zmieniło — mówi kierownik — Przebudowano zasilanie elektryczne, urządzono sanitariaty (ponoć nawet z kafelkami!). Ofertę handlową hali urozmaicają wydatnie okoliczni rolnicy, którzy zbywają tu produkty wytwarzane we własnych gospodarstwach, głównie nabiał oraz owoce i jarzyny. — Tak wygląda w dużym skrócie dzień dzisiejszy hali w relacji jej kierownika.

A co o tym sądzą sami handlowcy?

• MICHAŁ KOŁODA — sprzęt gospodarstwa domowego: — Nie opłaca się ten handel, nie ma towaru (?), ludzie pytają o stopki do maszyn do szycia, silniczki, sznury, łańcuchy do pił motorowych itp., a gdzie pan to teraz kupi? Jeszcze do niedawna można się było zaopatrywać u Ruskich, ale teraz to oni chcą drożej niż w sklepie, a w dodatku przywożą samo „barachło”; jaki na tym interes? Wszędzie tylko reklama, a co z tego, skoro ludzie nie mają pieniędzy, niektórzy dostają jeszcze jakieś grosze, ale nie wszyscy... Ja muszę płacić za stoisko (około 3 m kw. gołej posadzki) 300 tys. złotych miesięcznie, to — pamięć — żaden interes.

• M. BAK — obuwie i kosmetyki: — Prowadzę ten interes od sześciu miesięcy, przedtem pracowałam w PSS. Muszę być zadowolona, bo co mam robić? Za sklep (raczej rodzaj boksu) płacę około 2 mln złotych miesięcznie. Z zaopatrzeniem nie ma kłopotów, tylko że zbytem, ludzie nie mają pieniędzy. W przyszłości też nie ma na co liczyć, „Huta” zwalnia, „Jarlan” zwalnia, a przecież ludzie tam zarabiali pieniądze. Za co teraz mają u nas kupować? Ale może się jednak coś poprawi...

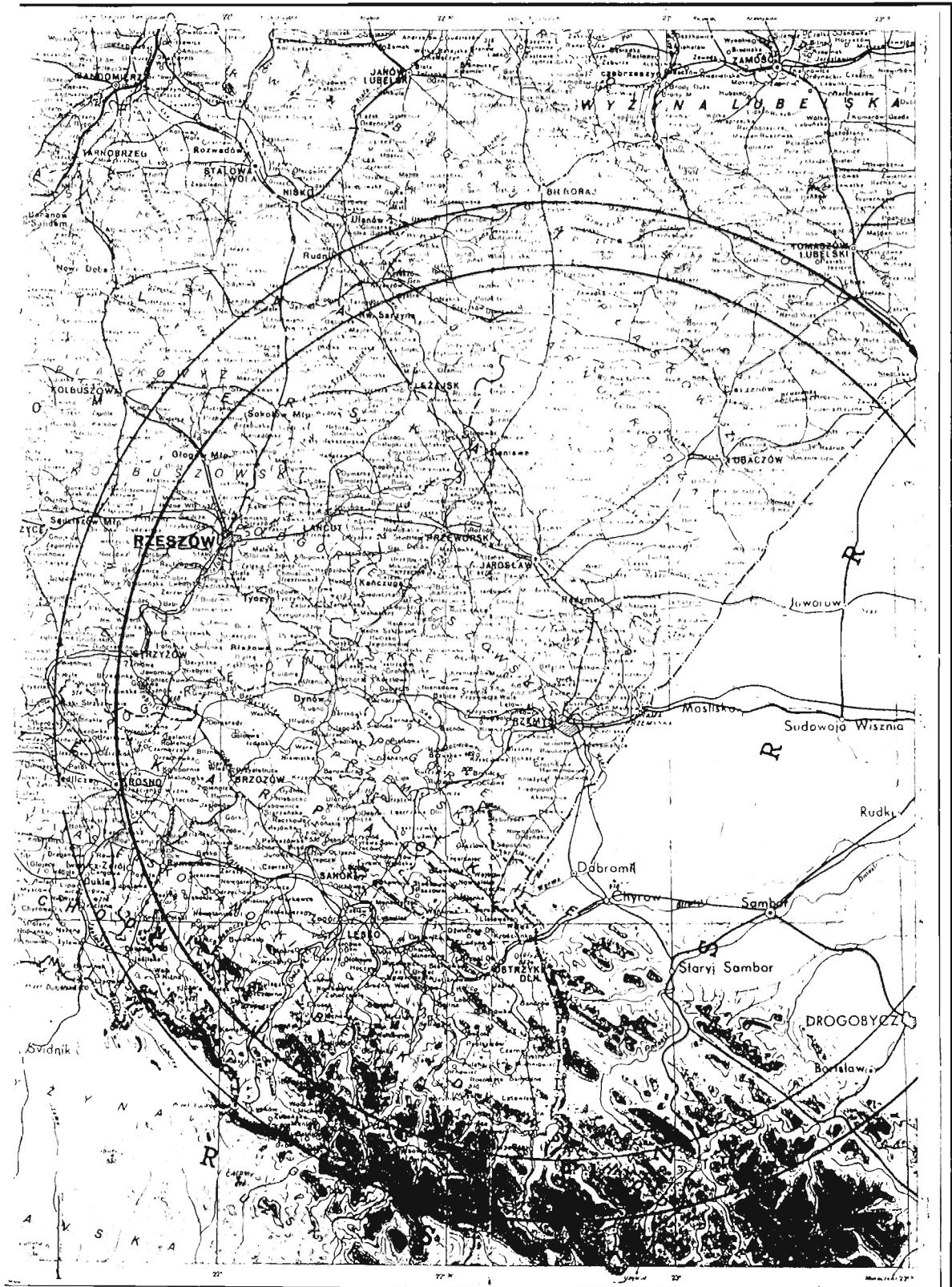
• LESŁAW KOŁAKOWSKI — kasety, kosmetyki: — Bywało lepiej, obecnie jest konkurencja — Ruscy, Chińczycy — oni oprócz kaset sprzedają wszystko, a podatków nie płacą. Ja za 6 m kw. stoiska płacę 600 tys. złotych miesięcznie, ale muszę się tego trzymać, bo innej pracy nie znajduję. Dolar poszedł na górę, towar znowu będzie droższy, a zbytu już teraz brak.

• BOGUMIŁA GALANTY — odzież, galanteria: — Ogólny zastój. Za stoisko płacę 800 tys. złotych miesięcznie, czyli 100 tys. za metr kw., to zbyt dużo. W mieście za powierzchnię sklepową z ogrzewaniem, telefonem itp. płaci się najwyżej 35 tys. złotych za metr. To jest tragedia, proszę pana, ukończyłam studia i nie ma dla mnie pracy. Zastanawiam się, co dalej? Może zmienię branżę, sama nie wiem...

• KAZIMIERZ NYKIEL — odzież, obuwie: — Przy obecnych opłatach (1100 tys. za stoisko bez wody, ciepła) należałoby zarobić minimum 100 tys. złotych dziennie, żeby się jakoś utrzymać. ZUS w bieżącym roku podroził o sto procent (z 260 tys. w 1991 r. do prawie 526 tys. obecnie), a obroty są znikome. Stoję tu od rana, teraz jest godzina 11.30, a ja utargowałem — przelicza dokładnie zebrane w szufladzie banknoty — 475 tys. złotych! Marzy też nie można obniżyć w nieskończoność, bo wyjdzie na to, że pracuje się za darmo. Co dalej? — nie wiem.

Przedstawiłem w miarę obiektywnie dwa spojrzenia na problemy użytkowników jarosławskiej hali targowej. Które z nich jest bliższe prawdy?

JERZY MAKARA

„HOT RADIO” — Przemysł

„Będziemy niezależni od jakiegokolwiek instytucji czy też organizacji politycznej, jakkolwiek różne światopoglądy i orientacje znajdą swoje miejsce na naszej antenie. Właśnie ta chęć zachowania niezależności, najważniejszej w dziennikarskiej pracy, skłania nas do zwrócenia się do Państwa z propozycją współpracy oraz prośbą o dofinansowanie naszych poczynań”.

(fragment listu intencyjnego S-ki „HOT RADIO” — Przemysł)

Być może już w połowie lata lokalną ciszę w eterze przerwie sygnał „HOT RADIA” — Przemysł, pierwszej prywatnej rozgłośni radiowej w tym mieście. Autorem i głównym realizatorem tego szalonego, ze względu na koszty (docelowo 1,5 miliarda złotych), przedsięwzięcia jest pan Jaromir Barański, który od sześciu lat profesjonalnie związany jest z radiem. Debiutował w „NOWINKACH” — radiu Politechniki Krakowskiej, a następnie przez wiele lat współpracował z radiem „SOLIDARNOŚĆ”. W rozgłośni Polskiego Radia w Warszawie zrealizował wiele wydań programu „MUZYKA NOCĄ”, a obecnie współpracuje z radiem „RMF”, działającym pod kuratelą Krakowskiej Fundacji Komunikacji Społecznej.

Rozgłośnią radiową pana Jaromira zasięgiem swym obejmować będzie Przemysł i przyległe województwa południowo-wschodniej Polski (patrz mapka). „HOT RADIO” — Przemysł, choć z założenia komercyjne, swe zainteresowania zamierza skoncentrować na sprawach lokalnych. Tym niemniej, większość czasu antenowego przeznaczona byłaby na wszelkiego rodzaju formy rozrywki i rzetelnej informacji, a około 10% na reklamę. Tworzona rozgłośnia dysponuje studijnym sprzętem renomowanych firm, takich jak szwajcarski „Studer-Revox” czy też niemiecki „Tescam”, pozwalającym na wysoką jakość techniczną emitowanego programu. Jak na razie przemyskie radio, s-ka cywilna p.

Barańskiego i dwóch jego przyjaciół, zainwestowała ok. 700 milionów złotych. Zakupiono znaczną część sprzętu. Trwają rozmowy dotyczące pozyskania działki na postawienie 40-metrowego masztu. Grono zapaleńców skupionych wokół Barańskiego wierzy w sukces.

Tymczasem, tak już od wielu, wielu lat w Polsce się dzieje, powstają przeszkody natury urzędniczej, formalno-prawnej. Skąd my to znamy. S-ka „HOT-RADIO” — Przemysł zarejestrowana została w Ministerstwie Łączności jako 287 w kolejce po licencję w ubiegłym roku. Czas biegnie, być może czas stracony, a wciąż brak ustawy o radiofonii. Ustawa, która potwierdziłaby sensowność działań i przedwczesnych inwestycji „szaleńców”, która — co najważniejsze — określiłaby prawne ramy ich funkcjonowania, wreszcie — przyzwoliłaby łaskawie na emisję! Lecz i z owym przyzwoleniem może być różnie. Warianty projektów zakładają, że wydanie licencji leżeć będzie w gestii Rady Radiofonicznej, a to w warunkach naszego kraju kolejny odcinek czasu na dogadywanie się „najważniejszych”, kto w prestiżowym gronie zagrzeje jakiś tam stódek. Być może ukonstytuowaniu się rady towarzyszyć będzie kabaretowa atmosfera podobna do tej, w której przez wiele miesięcy rodziła się i nadal(!) rodzi ustawa o radiofonii. Trudno więc spekulować, czy prywatne przemyskie radio odezwie się w naszych domach latem br. lub też latem 93, a może wcale...

J.F.

Stopyra nie ma tajemnic

Wraz z synami: Leszkiem, Adamem i Bogdanem — prowadzi „Rozdźnię Gospodarstwo Rolne-Solidarność”, które od dziesiątków lat specjalizuje się w produkcji buraka cukrowego, bijąc rekordy światowe. Czy to aby nie przechwałki? W żadnym razie. **MIECZYŚLAW STOPYRA**, światły rolnik z Tuczemp, nie ma kompleksów. Do wszystkich wyników (średni plon ponad 600q/ha podczas ostatnich czterech lat) doszedł dzięki wieloletnim doświadczeniom w zaprawianiu nasion. Od 15 lat robią to sami, według własnej metody. Przez określony czas moczą nasio-

na (nie dopuszczając do skiełkowania) w roztworze kilku środków, następnie dodają do nich preparaty klejące i plonotwórcze, po czym rozścielają je cienką warstwą i suszą. Koniec suszenia powinny się zbliżyć z terminem wysiewu nasion, zalecanym w kalendarzu biodynamicznym. Oczywiście wszystkie te zabiegi wykonują w odzieży ochronnej, gdyż środki chemiczne są bardzo toksyczne!
Tak zaprawione nasiona to połowa sukcesu w produkcji. Eliminują one konieczność oprysków chemicznych, a przy tym zwiększają plony o co

najmniej 100 q/ha i przyspieszają dojrzałość buraków.
Wszystkie zabiegi agrotechniczne wykonywane są niezwykle dokładnie **wedle wskazań kalendarza biodynamicznego**.
I tak termin siewu (zgodnie z tym kalendarzem i warunkami glebowymi) przypada w okresach:
● 20 marca od godz. 0 do 21 marca do godz. 15,
● 28 marca od godz. 17 do 30 marca do godz. 8,
● 6 kwietnia od godz. 6 do 7 kwietnia do godz. 12,
● 14 kwietnia od godz. 19 do 16

kwietnia do godz. 24.

Spróbujcie pójść w ślady Stopyry, który w tym roku porwał się na doświadczenia 20-hektarową plantację buraków cukrowych na — jak powiada — „ziemi zdradzonej, porzuconej i niechcianej”, na gruntach mienia wiejskiego w Tuczempach.

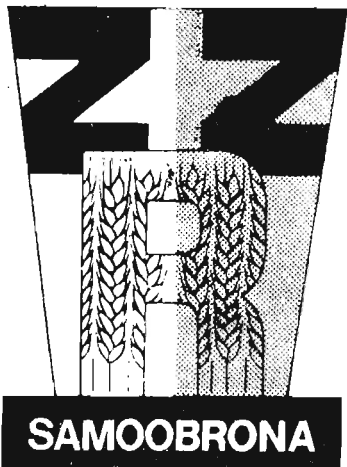
Stopyra nie ma tajemnic. Chętnie doradzi, podzieli się własnymi doświadczeniami rolnika-praktyka. Jest do dyspozycji o każdej porze roku i dnia. I to nie tylko z racji pełnionej funkcji przewodniczącego Społecznej Rady Doradztwa Rolniczego, jaka powstała pod koniec ubiegłego roku przy ODR w Korytnikach. Jako takiego zaproszono go do Danii (podkreśla — „za pieniądze duńskie”),

Miesięcznik „**NAD SANEM**” zaczął się ukazywać w ODR w Korytnikach w sierpniu 1991 roku. Z czasem do jego współredagowania przystąpiły ośrodki w Iwoniu oraz Mokoście (Tarnobrzeg). Stara się wszechstronnie doradzać rolnikom. Kupicie, a przekonacie się sami. 1500 zł miesięcznie to żaden wydatek a ileż pożytku z lektury. Pismo dostępne jest w rejonowych i gminnych zespołach doradztwa rolniczego.

gdzie poznał zasady chłopskiego organizowania się. Po powrocie postanowił założyć **Klub Plantatorów Buraka Cukrowego**, którego hasłem przewodnim jest „maksymalny plon przy minimalnych nakładach”. Opiera się ono na programie opracowanym w Ośrodku Doradztwa Rolniczego, jak zapewnia Mieczysław Stopyra — programie mającym na celu dobro materialne wsi.

Odwiedźcie gospodarstwo Stopyry w Tuczempach. Może wstąpić do klubu, który pomoże wam żyć dostatniej. Bo: „Aby mieć, to trzeba najpierw chcieć to mieć” — głosi dewiza Stopyry.

Oprac. na podstawie marcowego numeru Doradczego Magazynu Rolniczego „**NAD SANEM**”

Bircza zrobiła początek

ności” RI i KZRKiOR, chaos w państwie, brak reakcji władz na różnego rodzaju manifestacje chłopów, łącznie ze strajkiem przed

Sejmem spowodowały powstanie Związku Zawodowego Rolnictwa „**Samoobrona**”, najpierw w Darłowie (sierpień 1991 r.) — również w kilku innych miejscowościach. Pierwsza komórka „Samoobrony” w Polsce południowo-wschodniej powstała w lutym br. w Birczy, druga w Jarosławiu, trzecią w Lesku i Sanoku. Przewodniczącym birczańskiej „Samoobrony”, a jednocześnie koordynatorem poczynań związku na terenie województwa przemyskiego i ościenynych, jest mieszkaniec Birczy Jan Dutka — rolnik, hodowca i lekarz weterynarii w jednej osobie.

Zapytany o cele organizacji, odpowiada: „Zdecydowana zmiana polityki rolnej, nie rujnowanie rolników, a udzielanie im pomocy, by mogli rozwijać swe gospodarstwa, bo to, co

się dzieje obecnie, grozi ruiną nie tylko rolnictwa, lecz całej gospodarki państwowej. W rejonach podgórkich chłop do każdego hektara uprawianej ziemi dopłaca kilkaset tysięcy złotych. Polityka kredytowa z okresu realizacji planu Barcelowicza doprowadziła do bankructwa tych rolników, którzy zaufali nowej władzy. Lichwa jest określeniem zbyt łagodnym... Związek będzie walczył z nieprawidłowościami. Stopa procentowa kredytów dla rolnictwa musi ulec obniżeniu, ma być z góry ustalona, by producent mógł planować. Ceny zaś — opłacać. Rolnictwo jest deflacyjną dziedziną gospodarki. Kiedy np. za 1 kg wełny 3 lata temu płacono około 20 000 zł, to obecnie 8000 zł. Zbyt wielka (nawet czterokrotna) jest rozpiętość cen płaconych rolnikowi za jego produkty, a tymi, które płaci konsument w mieście. Rol-

nik, który przez całe życie odprowadza składki na ZUS, na starość otrzymuje emeryturę mniejszą, niż wynosi zasilek młodości, który w życiu nie przeprowadził nawet godziny.”

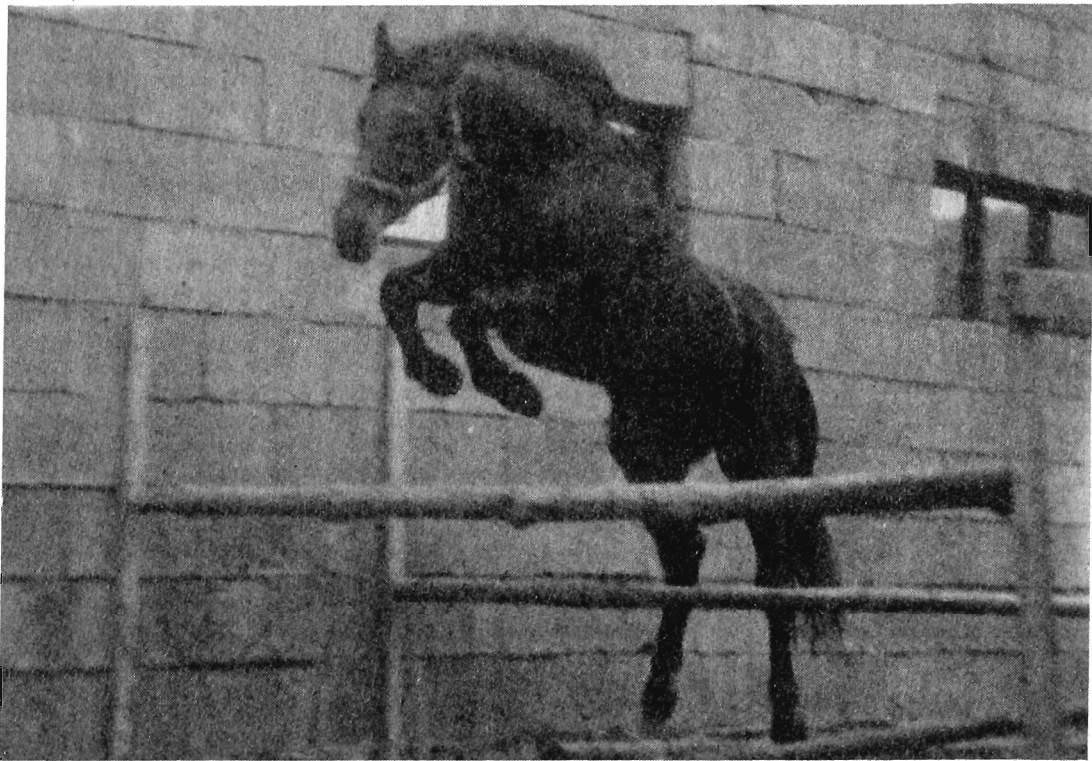
Jak twierdzi pan Dutka: „Rolnicy nie tracą jeszcze nadziei, choć wielu wpadło w apatię. Mając pewność, że mało kto w rządzie i parlamencie dba o interes rolnictwa, tworzą nowy związek zawodowy zyskujący z każdym miesiącem coraz więcej członków i sympatyków.”

Zdaniem „Samoobrony” — wieś polska to nie tylko rolnictwo. Bardzo boleśnie godzą w nią wszystkie błędne decyzje dotyczące kultury, oświaty, służby zdrowia, a zdarzają się one coraz częściej.

Przewodniczącym Ogólnokrajowego Zarządu ZZZ „Samoobrona” jest Andrzej Lepper, rolnik z Darłowa.

ski

Czuje się oszukany

Piękny, wartościowy ogier o imieniu Centurion - ćwierć krwi Hanower, a reszta krew anglo-arabska. Oczko w głowie pana Dutki.

Fot. J. MAKARA

Konie polubił jeszcze w czasach przedstudenckich, czy jednak już wówczas przypuszczał, że staną się jego życiową pasją? Na uczelni we Wrocławiu, gdzie ukończył weterynarię, należał do klubu jeździeckiego, a zainteresowania pogłębiał pracując przez szereg lat w państwowych stadninach koni w województwie częstochowskim, a następnie wałbrzyskim. Marzył o posiadaniu własnych koni wierzchowych, własnej bodaj mini ich hodowli. Ten plan postanowił zrealizować bez względu na koszty i trudy.

W 1982 roku JAN DUTKA, bo o nim tu mowa, kupił w Birczy 70 ha ziemi i nie ukończoną owczarnię, z zamiarem usamodzielnienia się — jak szczęście dopisze — dorobienia się. Do pracy wziętą się ostro, hodował owce. Majątku na nich nie zrobił, jak i inni. Zdążył stado zlikwidować zanim trzymanie owiec stało się nieopłacalne, a wełna nie do zbycia. Niewesoło mu było na duszy... Nabrał animuszu i chęci do ponownego zmierzania się z losem po zmianie warty u steru rządów w Polsce. Przyszło mu to o tyle łatwo, że wierzył w idee „Solidarności” i w możliwość szybkiego przejścia z gospodarki socjalistycznej na wolnorynkową. Miał podstawy materialne — ziemię, budynki i wiedzę. Postanowił poprzeć nową władzę nie gadaniem, lecz konkretną pracą i pokazaniem, że w nowych warunkach rozkwitnie rolnictwo jak nigdy, a jego gospodarstwo będzie tego przykładem.

„Tym razem — powiedział sobie — zajmę się końmi”. Zaciągnął pożyczkę, przebudował dawną owczarnię, przystosował ją do nowych potrzeb, zakupił podstawowe stado rumaków, rasy małopolskiej anglo-arabów, typu wierzchowego.

Hodowla zaczęła się rozwijać. Jan Dutka powinien mieć powód do radości. Stało się jednak inaczej — zrujnowały go odsetki, do rozpacz doprowadziła antyrolnicza polityka dwóch pierwszych solidarystycznych rządów III Rzeczypospolitej. Cena koni, nawet rasowych, poleciała w dół, zainteresowanie jeździectwem upadło (kogo stać na tak drogi sport), perspektywy na najbliższą przyszłość nie są różowe.

„Jak przetrwać?” — zadaje sobie pytanie hodowca-hobbysta, a nie ma na myśli tylko siebie i swojej rodziny. Zgorzkniały mówi: „*Nauczyłem się jednego — żeby jeść lody nie trzeba kupować fabryki, gdzie je produkują*”.

ski.

PIEKARNIA ZAMIAST POLITYKI

Dom Robotniczy w Przemyślu, wybudowany przed pierwszą wojną światową w ciągu zaledwie dwóch lat, od dawna nie spełnia funkcji do jakiej pierwotnie został przeznaczony. Za komuny służył m.in. za siedzibę miejskich organów PZPR. Obecnie pomieszczenie od ul. Barskiej zajmuje chyba z kilkanaście różnych instytucji, na ogół niewiele mających wspólnego z obroną interesów robotników lub szerzeniem kultury wśród ludzi pracy.

Jeszcze przed drugą wojną świa-

tową było nieco inaczej. Zapewne nie wiele osób wie, iż właśnie w Domu Robotniczym mieściła się wówczas (m.in.) tzw. Piekarnia Robotnicza — jak napisano w reklamowym plakacie — „jedyna w Przemyślu piekarnia urządzona wedle nowoczesnych wymogów higieny”, która serwowała „chleb wypiekany z najzdrowszej i najlepszej mąki żytniej oraz pszenno-razowej, a także pieczywo białe do wyboru”. Produkty te sprzedawano po najniższych cenach w mieście, a ponadto piekarnia wydawała darmowy

chleb na asygnaty dla bezrobotnych. Przypominając niniejszą kartę z historii Domu Robotniczego nieodparcie nasuwa się pewna refleksja. Otóż jeżeli ubożenie społeczeństwa oraz bezrobocie będą postępowały w takim tempie jak dotychczas, to może trzeba będzie nawiązać do tradycji i — wyrzucając którąś z rozpolitykowanych instytucji — zorganizować w jej miejsce darmową piekarnię, po to, by ludzie mogli jakoś ten trudny okres przeżyć. Kto wie.

(zs)

STATEK DO KRASICZYNA

Przed pierwszą wojną światową, na trasie Przemyśl — Krasiczyn kursował... niewielki statek parowy „Kopernik”. Po wojnie nie powrócono już do tej tradycji, zresztą systematycznie obniżający się poziom wody w Sanie uniemożliwił to skutecznie. W obecnym czasie, w środku upalnego lata, nawet pontonem trudno pokonać tę trasę bez poważnej obawy, że kamienne dno płytkiej miejscami rzeki uszkodzi nadmuchiwany powietrzem pojazd.

Ostatnio, reformatorskich kręgach naszej lokalnej władzy podobno pojawiła się oryginalna propozycja, by... wskrzesić komunikację rzeczna pomiędzy Przemyślem a Krasiczynem. Trzeba tylko, drobniostka, wybudować dwie przystanie, zburzyć nikomu niepotrzebne ujęcie wody i przepławkę w Ostrowie, i mocą odpowiednich uchwał podwyższyć ogólny poziom wody w rzece. Oczywiście należy też zakupić statek parowy i ochrzcić go „Kopernik II”.

I wszystko będzie jak w pięknych i szczęśliwych czasach za panowania Franciszka Józefa. Tylko należy szybko zabrać się do realizacji tego przedsięwzięcia, a nie gadać po próżnicy.

78

**Porady
prawne
pod redakcją
ZDZISŁAWA
PASZYŃSKIEGO
JAROSŁAW**
skr. poczt. 39

**PRZETWÓRNA
OWOCOWO-WARZYWNA**
Ryszard RYGIEL
Pralkowce 25 k/Przemysła
tel. Przemysł 43-25

produkuje i oferuje do sprzedaży w cenach zbytu następujące wyroby:

- musztardę
- keczup
- majonez
- paprykę konserwową
- ogórki konserwowe

**ZAPRASZAMY
HURTOWNIE
I SKLEPY
NA
PRZEDŚWIĄTECZNE
ZAKUPY**

GW-439/1

**PRZEDSIĘBIORSTWO
HANDLOWO
-USŁUGOWO
-PRODUKCYJNE**

Żurawica 401, tel. 13-313

o f e r u j e

w czynnej całej dobie
hurtowni w Żurawicy
(vis a' vis piekarni)
oraz w Przemysłu
(ul. Konopnickiej 25,
tel. 45-28, godz. 7-18)

w cenach zależnych od wielkości zakupu (znaczne upusty dla stałych i znaczących odbiorców)

PIWA

Jasne Peine	Żywiec 0,375 l
Zagłoba	Krakus
Okocim Pils	Krakus 0,375 l
Kapitan	Kristall
Okocimskie	Gold Bier
Steffl	Leżajsk Beer
Zywiec	Kozłak

Uwaga: od 10 bm. obniżka cen dla odbiorców detalicznych na piwa Kristall (5500 - 5800) i Leżajsk (5200 - 5500).

NAPOJE

- Zitres Cito, Cola, Orange na licencji „SINALCO” o poj. 1,5 i 2 l, których jesteśmy głównym dystrybutorem na województwa przemyskie i rzeszowskie;
- Orange i Cola w puszkach 0,33 i 0,5 l;
- Pepsi-Cola 0,25 l;
- z owoców cytrusowych (0,33 i 1 l), oranżada, woda mineralna;
- soki w kartonach z „Hortexu” (0,2 - 1 l).

Ponadto w sprzedaży papierosy, czekolady i kakao Bouli.
Przy większych zamówieniach zapewniamy transport do odbiorcy!
ZAPRASZAMY!
G-193

THE ONTARIO CORPORATION

Przedsiębiorstwo Zagraniczne **CARPATIA**
w Jarosławiu

- Jeśli masz samochód nowy (do 6 miesięcy) — stosując okresowy proces RUST CHECK otrzymasz pisemną gwarancję, że Twój pojazd nie zardzewieje nigdy!
 - Na samochód do 3 lat — możesz ubiegać się również o taką gwarancję.
 - W samochodzie starszym — RUST CHECK powstrzyma dalszy rozwój korozji.
 - Samochód poddany zabiegowi RUST CHECK w naszej stacji jest uprzywilejowany.
- Po wykonaniu w naszym warsztacie powypadkowej naprawie blacharskiej — **BEZPŁATNIE** uzupełniamy konserwację uszkodzonych elementów.
Cena RUST CHECK — około 70 proc. ceny konserwacji klasycznej — obejmuje również wysokociśnieniowe mycie podwozia.

Oferujemy również ręczne mycie nadwozi z użyciem kosmetyków renomowanych firm zachodnich.

RUST CHECK stosuje i szczegółowych informacji udziela:

**LICENCJONOWANA
STACJA OBSŁUGI
PZ CARPATIA**

Jarosław, ul. Zwierzyniecka 2, tel. 30-89
Stacja czynna od godz. 7 do 17, w soboty od 7 do 13.

ZAPRASZAMY!

G-358/14

**SAMOCHÓD BEZ RDZY
— na zawsze?
TAK! Zapewnia to unikalna
amerykańsko-kanadyjska
technologia RUST CHECK**

Hurtownia „WIDAN”
Przemysł, ul. Kochanowskiego 103, tel. 12-31 w. 720
czynna w godz. 8 - 16, w soboty 8 - 12

o f e r u j e
lody krajowe i zagraniczne w szerokim asortymencie

- na patyku • w kubkach • w polewie • rolady
- z gumą do żucia • batony lodowe • rożki • lody wielosmakowe firm „Ysco”, „Goldberg” itp.

ZAPRASZAMY!
GB-437/4

KOMUNIKAT POLICJI

3.03.1992 r. w miejscowości Głogowiec (gm. Tryńcza), w rzece San, znaleziono zwłoki nieznanego mężczyzny w wieku około 45-50 lat, krępej budowy ciała, wzrostu około 175 cm, włosy szpakowate, łysina czołowa. Ubrany był: spodnie stalowe, kurtka (wiatrówka) zapinana na zamek błyskawiczny, koszula (polo) niebieska w białe paski, półbuty czarne mokasyny.

Osoby mogące pomóc w ustaleniu tożsamości znalezionych zwłok mężczyzny proszone są o kontakt osobisty lub telefoniczny z Komendą Rejonową Policji w Przeworsku przy ul. Lwowskiej 11, tel. 38-06.

ZAKŁAD USŁUGOWO-HANDLOWY
ELEKTROMECHANICZNO-ELEKTRONICZNY

tel. 64-96, 12-19/553

37-700 PRZEMYSŁ, ul. Sienkiewicza 7, Kołtąja 12/17

KONTO BANKOWE: BRR SA. Poznań oddz. Przemysł 496409-23458-136

- Kompletne systemy zabezpieczeń antywłamaniowych i alarmowych, autoalarmy „Pirania” (jeszcze żaden złodziej z nimi nie wygrał!);
 - Instalacje domo-, bramo- i blokofonów z pełną gwarancją i serwisem (sprzęt firmy „Tesla” oraz włoskiej „Urmet”);
 - Naprawy sprzętu mechanicznego i elektromechanicznego (silników, narzędzi, rowerów, sprzętu gospodarstwa domowego itp.);
 - Usługi inżynierskie w branży elektrycznej (projekty, ekspertyzy, doradztwo);
 - Kursy doskonalenia zawodowego, w tym również obsługi sprzętu komputerowego;
 - Antenowe instalacje zbiorcze TV-SAT — blokowe i osiedlowe;
 - Instalacje video-bramofonowe;
 - Abonenckie dyskryminatory połączeń telefonicznych (blokada połączeń w ruchu automatycznym przez osoby niepowołane — dyrektorzy przedsiębiorstw, którzy zdecydowali się na wydatek rzędu ok. 1 600 000 zł — płacą dziś rachunki za telefon o 50-70% niższe!).
- Szczegółowe informacje i zamówienia w godz. 8-20.
ZAPRASZAMY!
GB-409/4

CEGIELNIA
S. CZEKAJ — Z. BESZ
PRZEMYSŁ, ul. Ceramiczna 17
tel. 25-51

o f e r u j e

- ⇒ cegłę pełną ręczną (po sprzedaży zapasów — produkcja wyłącznie na zamówienie z 2-miesięcznym terminem realizacji)
- ⇒ Wolne place i posiadane urządzenia oraz magazyny (całość ok. 2 ha) do współpracy nie związanej z zasadniczym profilem działalności (skład, hurtownia itp.) — z partnerami krajowymi i zagranicznymi. b.o

BIURO TURYSTYKI

PRZEMYSŁ, ul. P. Skargi 2 (tel. 69-88, tlx 0633453)

JAROSŁAW, ul. Rynek 20 (tel. 54-20)

Z a p r a s z a d o :

- BELGII i LUKSEMBURGA (7 dni dla młodzieży szkolnej tylko 1 mln 600 tys.);
- KRÓLESTWA BELGII i HOLANDII (7 dni);
- „HOLANDII w kwiatkach” (wiosenne wyjazdy z możliwością zakupu cebulek i sadzonek kwiatowych oraz zwiedzaniem najslawniejszej w świecie wystawy kwiatowej w Keukenhof);
- AMSTERDAMU i PARYŻA;
- DISNEYLANDU w ... Paryżu;
- WIEDNIA;
- WŁOCH (Padwa, Wenecja, Florencja, Rzym, Monte Casino, Asyż, Rimini, San Marino) — z audiencją u JANA PAWŁA II;
- SŁOWACJI oraz GRECJI (100-procentowe wize).

O f e r u j e t e ż :

- PIELGRZYMKI DO LOURDES;
- WYJAZDY NA UKRAINĘ (vouchery indywidualne i grupowe);

- PRZEJAZDY komfortowymi autokarami do NIEMIEC (Hanover, Dortmund, Kolonia, Amberg, Norymberga, Stuttgart, Hamburg, Saarbrücken, Aachen), AUSTRII (Wiedeń), GRECJI (Ateny), WŁOCH (Wenecja, Bolonia, Florencja), BELGII (Breda, Antwerpia, Bruksela), HOLANDII (Hengelo, Utrecht, Amsterdam), FRANCJI (Paryż, Metz, Lille, Lion) i HISZPANII;
- BILETY LOTNICZE;
- WCZASY KRAJOWE (Zakopane, Piwniczna, Węgierska Górka k. Żywca);
- WYCIEZKI KRAJOWE (1, 2 — i 3 — dniowe dla szkół i zakładów pracy) i PIELGRZYMKI (Częstochowa, Licheń, Piekary Śląskie, Niepokalanów).

P o l e c a p o n a d t o :

- UBEZPIECZENIA „WARTA” (OC, AC, NW, osobowe);
 - POŚREDNICTWO PASZPORTOWE;
 - USŁUGI AUTOKAROWE;
 - INFORMACJE TURYSTYCZNA.
- Szczegółowe oferty i ceny w naszych biurach.

OFERTA SPECJALNA — „LATO '92”

(dojazd własny lub zbiorowy)

- HISZPANIA (hotele, pensjonaty, kwatery i apartamenty w COSTA BRAVA);
- WŁOCHY (pensjonaty w LIDO DI JESOLO oraz camping i bungalow w RIMINI).

ZAPRASZAMY!

K-26

